



Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XXI. Vir Ecclesiasticvs Deo, A Qvo Hvnc in finem accepit, sua, id est,
Dei bona, suo temporali, spiritali, & cœlesti commodo & emolumento
egenis largitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

CAP V T XXI.

VIR ECCLESIA STICVS DEO, A QVO HVM
in finem accepit, sua, id est, Dei bona, suo temporali, spiri-
tuali, & coelesti commodo & emolumento
egenis largitur.

Eleemosynæ §. I. Llud etiam ad liberalitatem calcar & stimulare.
D' quod i- Si cogitemus cui, quid, qua nostra vtilitate largi-
pse dedir cd mur. I. Cui donamus? Deo donanti suam benedictionem
dimus & co tribuent omnia. Genes. 33. versic. 11. Ex quo, per quem, & in qu
modo nostro sunt omnia. Rom. 11. ver. 35. Patri luminu, à quo omneditur
reddimus. ptimum, & omne donum perfectum descendit. Jacob. 1. v. 17. &
men, inquit, dico vobis, quam diu fecisti yni ex hi fratribus
minimis, mibi fecisti. Matth. 25. v. 40.

§ 2. Quid donamus in egenis Deo? Dona ipsius. Tu
par, David 1. Par. alip. c. 29. v. 14. Domine sunt omnia, & qui
manu tua accepimus, dedimus tibi. Luc. 11. v. 13. Nostis bona ta
ta dare filijs vestris. Vos parentes liberis vestris bonado
natis, sed non alia, quam quæ vobis ab omnium patre
Deo donata sunt. S. August. l. 1. Confess. cap. 4. Descri-
quit, meus nunquam inops, & gaudes lucris. Nunquam au
rus, & vsuras exigis. Supererogatur tibi ut debeas. Lu. 10. & qui
habet quicquam non tuum? Quis idem S. Augustin. serm. 1. de
verbis Domini. Dicit tibi Christus: Da mibi ex eo, quod vobis
didi, de meo quero, da & redde. Habuisti me largitorem, fac
debitorem, habe am te factor et rem. Temporalia mibi da, et
tibi restituam, ceipsum mihi reddam, quando te mihi re
dero.

Eleemosynæ § 3. Et quo commodo vel incommodo, quo em
olumen: et a plurimum acquirimus. Paramus & adipiscimur tem
pore auget te poralia, spiritalia, & coelestia bona.
poralia bo § 1. Quo ad externa bona: Recte S. Leo sermon. 10. da
Quodam

Quadrat. Securus & hilaris sit eleemosyna distributor: quia tunc maximum lucrum habebit, quando sibi minimum reservere pueris, dicente B. Apostolo Paulus 2. Cor. 9. v. 10. Qui autem administrat semen seminanti, & panem ad manducandum prestat, & multiplicabit semen vestrum, & augebit incrementa frugum iustitiae vestra in Christo Iesu Domino nostro. Imo & S. Aug. hom. 29 l. 50. Homil. Metatur, inquit, unusquisque vires suas, non thesaurizare attendat in terra: det, non perit, quod datur. Non dico hoc non perit: sed dico hoc solum non perit. Alia vero que non dederis, & abundant tibi, aut cum viuis amittis, aut cum moreris, dimittis. Card. Pet. Rauennas: Da, inquit, pauperi, ut detur tibi: quia quicquid pauperi non dederis, habebit alter. Fit hic quod sapientissimus ait Salomon. Prou. II. vers. 24. Alij dividunt propria & diitores sunt, aliu rapiunt non sua, & semper in egestate sunt. Et Prou. 28. v. 27. Qui dat pauperi, non indigebit, qui despicit deprecatem, sustinebit penuriam.

Quantis opibus Abrahamum & eius nepotem Lothum cumulauit Deus, cum ipsis in egenos essent benignissimi. Gen. 18. & 19. Similiter Tobiam c. 1. & 12. Tiberium Cæsarem, ut auctor est S. Greg. Turon. l. 5. hist. Francorum. c. 19. in pauperes liberalissimum duplice coquere ingenti thesauro cumulauit, altero in palatio, altero in Narsetis domo reperto. Idem B. Greg. Turonic. lib. de gloria Confession. c. 197. narrat quod cum S. Paulin. vnum qui supererat panem mandasset, ut pauperi dateretur, natus annoꝝ & vino onusst ad eum aliunde delatae sunt. Scio plerosque sacerdotes, quo plus contulerunt, plus abundasse, ait S. Ambrosius l. 2. off. c. 16. Accedit & illud, quod ait Cicer. l. 1. de Finib. Liberalitate qui vtuntur, benevolentiam sibi conciliant, & [quod aptissimum est ad quiete viuendum] caritatem. Et l. 2. Beneficium & gratia vincula sunt concordie.

¶. S. David Psalm. 40. vers. 1. & seq. multam etiam 3. Eleemosyna temporalem felicitatem pollicetur prolixè aliis subna presenti uenienti. quod tempore penuria, afflictionis, & cuius & futura iusluis miseria, è

Omnia ca-
duca bona
pereunt, hoc
solum non pe-
rit, qd Deo
in pauperib.
vel piis vñib.
erogatur.

Exempla eo-
rū qui ele-
mosynarū
largitione
ditati sunt,

2. Eleemosyna benevo-
lentiam col-
igit.

*mortis peri ius suis mali, ac præsertim extremo mundi die sit illam
celo. ex ho- omnibus exempturū miseriis. 2. quod Dominus cultu-
stū infidiis, dicit eum, ne in malū incidat, aut si inciderit, ne fu-
ex morbis, pererit. 3. quod si in mortis discrimen venerit, scri-
erumq; a- tam illius propugnaturus. 4. quod efficiet, ut ben-
cerbitate li- beateque ac commode vivat in hoc mundo, & post in-
berat.*

*terra viuentium æterna donabit felicitate. 5. quod-
um non tradet hostium, siue hominum, siue dæmoni
voluntati, libidini ac potestati. 6. quod animi vel cor-
poris ægritudine laboranti, presto futurus auxiliu[m]
præbiturus sit Dominus, ac mirifica consolatione re-
creaturus, non aliter atq; is, qui versat & reuersat
Etum, vt infirmus mollius quietat & cubet. Beatum
quit, qui intelligit super egenum & pauperem [attente cog-
itat, & prudenter considerat eorum necessitates] in de-
mala liberabit eum Dominus. 2. Dominus conseruet eum, 3. &
vniuersificet eum, 4. & beatum faciat in terra, 5. & non tradat eum
in animam inimicorum eius. 6. Dominus opem ferat illis que
lectum doloris eius, vniuersum stratum eius versasti in infor-
tate eius. Prou. 19. v. 17. Fœneratur Domino, qui miseretur pa-
peris, & viciſſitudinem suam reddet ei.*

*4. Eleemosy na pro tēpo-
salib. & cor-
poreis bonis
spiritalia
imperat.*

*§. Sed & spiritualia in miseros benefico accumula-
tur bona. Pauperibus posset Deus, quas vobis contulit, tribuere
facultates, nisi pro ineffabili misericordia sua, & illos instigare
vellet de patientia laboris, & vos de opere charitatis, ait S. Ios. de
ieiunio 10. mens. serm. 5. Affirmat S. David Psalm. IIII. ver.
9. iustum in star seminantis diuitias dispergere, non in
voluptates & luxum, sed in egenos abundantanter, & copiose effundere, ac minimè abscondere & coaceruare,
& minuendo pecuniam amplificare iustitiam, æternam
felicitate remunerandā, quin & in hoc sæculo cum po-
tentia & honore decorandū. Beatus, inquit, vir, qui tra-
met Dominum, in mandatis eius volet nimis. Dispersit, dedi-
pauperibus, iustitia eius manet in seculum facili, cornu eius ex-
altabitur in gloria.*

§. Pro. 11.

§. Proverb. 22. versicul. 9. *Qui pronus est ad misericordiam, benedicetur: de panibus enim suis dedit pauperi.* Benedicetur i. hominum laudatione, 2. temporalium & spiritualium honorum copiis, 3. beatæ æternitatis, & aeternæ beatitudinis gaudiis.

§. Isaías cap. 58. ver. 7. 8. *Frange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam, cum videris nudum operi eum, & carnem tuam ne despixeris.* Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & sanitas tua citius orietur, & anteibit faciem tuam instituta tua, & gloria Domini colliget te. 70. *Gloria Dei circumdabit te [quasi veste pulcherrima, ut glorificeris apud Deum, & apud homines, ait ibi in Comment.* S. Hieronym.] & versic. 9. *Tunc inuocabis, & Dominus exaudiet, clamabis, & dicet: Ecce adsum.* Non voce, inquit ibidem S. Hieronym. sed opere, non responsione, sed beneficijs. Et vers. 10. & 11. *Cum effuderis esurienti animam tuam, & animam afflictam repleueris, tunc orietur in tenebris lux tua, & tenebrae tuae erunt sicut meridies.* Et quietem dabit tibi Dominus semper, & implebit splendoribus animam tuam, & offa tua liberabit. *Et eris quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cuius non deficiunt aquæ.*

§. Sanctus Hieronymus in huius loci Comment. notat 1. Qualia quod Prophetæ dicat, ut non modo panem, sed & a- quantaq; nimam ipsam esurienti demus, & eum in quibuscum- eleemosyna que pressuris adiuuemus: & non quasi ex tristitia & emolumen- necessitate, sed ex animo tribuamus, accipientes ma- ta. gis quam dantes beneficium, hilarem enim datorem diligit Deus, 2. Corinth. nono. 2. vt animam esurientem, siue afflictam non refocillemus ex parte, sed sa- turemus, & doleamus cum dolentibus, lugeamusque cum lugentibus, Roman. 12. 3. quod hinc orie- tur in tenebris lux nostra, id est Christus Dominus, qui ait Ioann. 12. vers. 46. *Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat, sed habeat lucem*

§72. *Liberalitas & beneficentia*

*lucem vita, & sic tenebræ nostra vertantur in meridiem
4. quod requiem corporis, animi, & eternæ virtutis
largiturus Deus. 5. quod habiturus sit semper habi-
torem Deum, qui animam splendoribus, & omnium
desiderabilium saturitate impletat. 6. quod libera-
offa de igne perpetuo. 7. quod erit fertilissimus vina-
rum & bonorum operum hortus, & perennis quibus
fons spiritualibus & cœlestibus donis redundans, &
quemadmodum loquitur Apostolus 1. Corin. 9.
advent in omne opus bonum, Deo incrementa frugum iustitia-
*genti. Date eleemosynam, inquit Dominus Luc. 11. ver. 40
ecce omnia munda sunt vobis. Date eleemosynam à vobis
inchoando. Eccl. 30. ver. 24. Miserere anime tuae placet Deo.*
Date ex caritate multitudinem peccatorum operiente. I. Pa.
v. 8. cuius caritatis proprius eleemosyna actus est. De-
*eleemosynam, quæ vos disponat & præparer ad capi-
endam gratiam & iustitiam. Act. 10. v. 4. & debitum
peccatis pœnarum condonationem obtineat. Eccl.
v. 15. & 33. Dan. 4. v. 24:**

Eleemosyna §. Quod eandem in egenos munificentiam semper
sempiternā ternæ felicitatis præmio remuneret Deus, scipione
promeretur confirmat Dominus. Luc. 6. vers. 38. Date & dabitus vobis
felicitatem. Mensuram bonam & confertam, & coagitatam, & superflui-
entem dabunt in sinum vestrum. Luc. 12. v. 33. Vendite que possidetis,
& date eleemosynam. Facite vobis sacculos, qui non possi-
rascunt, thesaurum non deficientem in celis; quo fur non
propiat, neq; tinea corrupit. Luc. 14. c. 13. Cum facis coniunctionem,
voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos, & beatu eris, quia non
habent retribuere tibi: retribuetur enim tibi in resurrectione
iustorum. Lu. 16. v. 9. Facite vobis amicos de mammona iniqui-
tatis, ut cum defeceritis, recipiant vos in eterna tabernacula. Si
Leo serm. 4. de Collectis: Cui laborantium licet negare, quid
Christus sibi profitetur impendi? Iuuatur conseruus, & granum
refert Dominus. Cibus egeni regni cœlestis est pretium, & largi-
tor temporalium hæres fit aeternorum. Vnde autem ista exigua
impedit.

impedia, tanta estimari taxatione meruerunt, nisi quia pondera operum caritatis lance pensantur, & quum amatur ab homine, quod Deus diligit, merito in eius ascenditur regnum, in cuius transitur affectum? Vnde & Matth. 15. v. 34. ait: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum & constitutione mundi: Esuriui enim, & dedisti mihi manducare. Sistui, & dedisti mibi bibere, &c. Idem Sanctus Doctor & Pontifex serm. 4. de ieiunio septem mens. Mirabiliter ait, diuina prouidentia dispositus, ut essent in Ecclesia & sancti pauperes, & diuites boni, qui inuicem sibi ex ipsa diuersitate professet, cum ad eterna & incorrupta premia promerenda, Deo gratias agerent accipientes, & Deo gratias agerent largientes.

CAPVT XXI.

EXEMPLA ECCLESIASTICORVM IN EGE-
nos liberalissimorum.

HABENT in hoc genere D. Ecclesiastici praestantissimos & sanctissimos sui Ordinis, quos emuluntur, viros, in egentes beneficentissimos & largissimos. S. Joannes Alexandrinus Patriarcha cognomento misericors, sive Eleemosynarius, ut in eius vita auctor est Leoñtius Episcop. Neapoleos in Cypro in 2. Synodo Apud Surin Nicæna aët. 4. commendatus, cum quintum decimum 23. Ianuar. annum ageret misericordiam sibi desponsauit. Ipso sue in Patriarcham electionis die. Non iustum est, inquit, O fratres, ante alterius cuiusquam curam habere, quam Christi. Euites ergo per totam ciuitatem, conscribite mihi ad unum omnes dominos meos & auxiliatores [ita vocabat pauperes.] Mirabile autem celeritate annotati sunt supra septem millia quingentos, quibus cum annonam & in singulos dies per suum procuratorem sustentationem constituisse, ad templum consecrandus perrexit. Eius institutis formatus ipsius minister Zacharias quicquid habere potuit è vestigio pauperis.